

Kewwade ning süggise aial kaimad
 ennani tõbbed kui mu aial; se tulleb il-
 mast. Salwel kui Ma on kowwa, siis
 kultima ilmaga sa olled prisk ning terve.
 Ulgga kui ilm lähhab pehmemaks kewwa-
 de pole; kui Ma lähhab lahti; kui se wesfi
 mis temma sees maggas, hakkab uddo
 sees kõrgekse tousma; kui ühbel päwal on
 külm, teisel soe, kolmandamal resse ilm,
 siis kül pea so terwis woib sada rikkutud:
 keige-ennamiste kultima wihma aial. Meie
 tunneme siis et ihho jääb raskeks. Need,
 kelle werri ep olle mitte õige terve, ehk
 kelle sissekond on sant, need tundwad lu-
 wallo, süddame-wallo, pea-wallo; need
 jäwad tõbbiseks. Ka need külmad õõd
 tewad paljo kurja, sest et nemmad kiini
 piddawad higgi ihho sees; se läbbi hakkab
 kõht wallutama ja passandama. Kui se
 külm ning resse ilm lähhab kopso pole,
 siis tullewad sulle rinna-tõbbed, kõhha,
 pisti tõbbi, ning ta panneb riinust kiini.

Suuwel soia kuiwa ilmaga ep olle
 mitte ni paljo haigusfi kuulda; need mis
 siis on, need tullewad sest pallawusfest,
 mis